Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8391
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

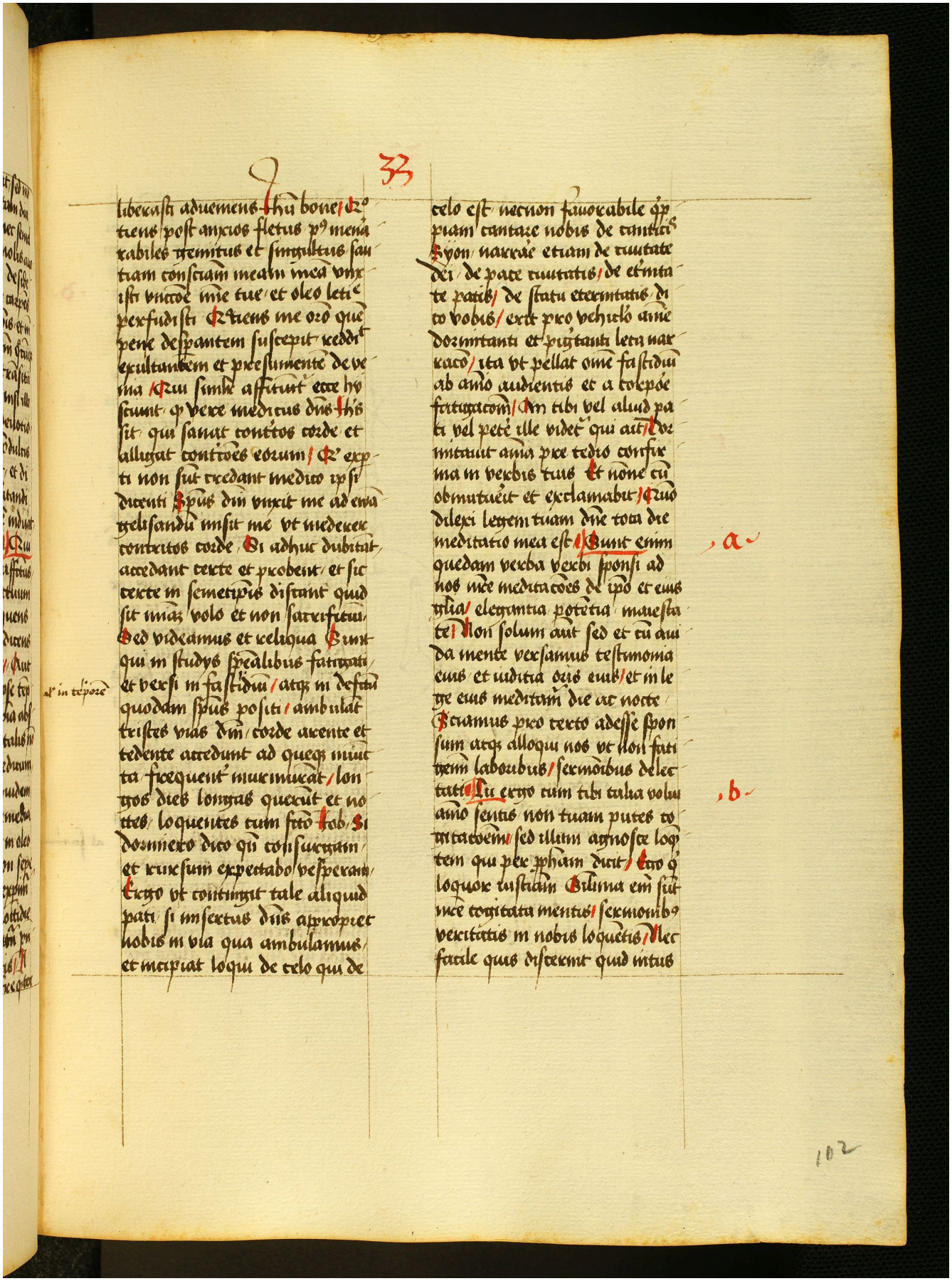

33

liberasti adiuvans Thu bone/ Ro
tens post angios fletus p̄ mera
rabiles tremitus et singultus sau
tiam conscriam meam in mea vnr
ist vnctoe mie tue/ et oleo leti
perfudisti ¶ Tiens me ore quo
pene desperantem suscepit reddit
exultantem et presumente de ve
nia/ ¶ Cum simile affirmant esse ho
stium q̄ vere meditus dns Ihs
sit qui sanat contritos corde et
alligat contritoes eorum/ ¶ Exp
ti non sunt credant medico ipsi
dicenti Spus dni vnxit me ad evan
gelisandu misit me vt mederer
contritos corde/ Si adhuc dubitant
accedant certe et probent/ et sic
certe in semetipsis distant quid
sit miaz volo et non sacrificium
Sed videamus et cetequa ¶ Sunt
qui in studys specialibus fatigati
et versi in fastidiu/ atq; in desiderio
quodam spus positi/ ambulat
tristes vias dni corde acente et
tedente accedunt ad quecq; mur
mura frequent murmurcat/ lon
gos dies longius quercit et no
ctes/ loquentes cum stro Iob/ Si
dormiero dico qui consurgam
et rursum expectado vesperam
Ergo vt contingit tale aliquid
pati si insertus dns apropiet
nobis in via qua ambulamus/
et incipiat loqui de celo qui de
celo est necnon fauorabile op
piam cantare nobis de cantica
Syon narrare etiam de trinitate
dei/ de pace trinitatis/ de eternita
te patris/ de statu eternitatis di
co vobis/ erit pro vehiculo anime
dormitanti et pigritanti letu nar
rando/ ita vt pellat omne fastidiu
ab animo audientis et a corpore
fatigatorum/ Nm tibi vel aliud pa
ti vel pere ille videt qui aut/ de
mittunt anima pre tedio confir
ma in verbis tuis Et nonne cu
obmutuerit et exclamabit/ Quo
dilexi legem tuam dne tota die
meditatio mea est/ ¶ Sunt enim a
quedam verba verbi sponsi ad
nos nre meditacoes de ipo et eius
filia/ elegantia potentia maiestia
te/ Non solum aut sed et cu ani
da mente versamus testimonia
eius et iuditia oris eius/ et in le
ge eius meditam die ac nocte
¶ Tiamus pro certo adesse spon
sum atq; alloqui nos vt non fati
tem laboribus/ sermonibus delec
tati/ Tu certo cum tibi talia volu b
ano sentis non tuam putes co
mitatem/ sed illum agnosce loq
tem qui per phaim dicit/ Ecce q̄
loquor iustiam ¶ Prima enim sui
nce veritatis mentis/ sermonib̄
veritatis in nobis loquetis/ Nec
facile quis discernit quid intus

al. in tepore

102